

1973-74.....	12 pct.
1974-75.....	9 -
1975-76.....	6 -
1976-77.....	3 -

Stk. 2. Nedskrivning kan ikke foretages ved indkomstopgørelsen for skatteåret 1977-78 og følgende skatteår.

Stk. 3. Ved opgørelsen af købspris og dagspris kan den skattepligtige ikke medregne afgift, der ved opgørelsen af hans afgiftstilsvaret efter loven om almindelig omsætningsafgift kan fradrages som indgående afgift.

Af *finansministeren*, tiltrådt af flertallet under nr. 1:

Til § 3.

5) Som nyt stykke tilføjes:

„*Stk. 3.* Ved opgørelsen af købs- og dagspris kan den skattepligtige ikke medregne afgift, der ved opgørelsen af hans afgiftstilsvaret efter loven om almindelig omsætningsafgift kan fradrages som indgående afgift.“

Til § 8.

6) Efter „ophæves“ tilføjes: „med virkning fra og med skatteåret 1968-69“.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Efter ændringsforslaget skal afgiftsbeløb, som den skattepligtige kan kræve godtgjort som indgående afgift efter loven om merværdiafgift, ikke medregnes ved den skatte-mæssige opgørelse af varelagerets værdi. Den ændring, som dette indebærer i forhold til de gældende regler om, hvorledes omsætningsafgiften i engrosleddet påvirker varelageropgørelsen, må ses i sammenhæng med en væsentlig forskel mellem engrosafgiften og merværdiafgiften.

Den engrosafgift, hvormed en vare er belastet, når en detailhandler køber den, godtgøres ikke af det offentlige, og det afhænger derfor udelukkende af detaillistens salgsmuligheder, om han får dækning for engrosafgiften, når han videresælger varen.

I overensstemmelse med det prisrisikosynspunkt, der er baggrunden for reglerne om nedskrivning på varelagre, medregnes engrosafgiften derfor i den lagerværdi, hvorpå nedskrivning kan foretages. Denne regel er bibeholdt i lovforslaget, jfr. udtrykket „med tillæg af fragt, told og lignende“ i § 1, stk. 1, nr. 2. For så vidt angår engrosafgift, berøres denne regel ikke af ændringsforslaget.

Efter merværdiafgiftssystemet har de erhvervsdrivende altid vished for, at den såkaldte indgående afgift bliver godtgjort ved afgiftsafregningen med toldvæsenet. Da de erhvervsdrivende således ikke er udsat for nogen risiko for, at den indgående afgift ikke bliver godtgjort, er det fundet rigtigst, at sådanne afgiftsbeløb holdes uden for den lagerværdi, hvoraf de i lovforslagets § 1, stk. 3, nævnte nedslag beregnes.

Bortset fra at de omhandlede afgiftsbeløb ifølge ændringsforslaget ikke medregnes ved opgørelsen af varelagerets værdi, vil skattelovgivningens almindelige regler finde anvendelse med hensyn til merværdiafgiftens betydning for indtægter og udgifter i forbindelse med varekøb og -salg. Hvor den udgående afgift er større end den indgående afgift, vil den skattepligtiges nettoafgiftstilsvaret påvirke indkomstopgørelsen som en udgift. Hvor tilsvaret foreligger som en gæld til toldvæsenet på tidspunktet for regnskabsafslutningen, skal det i overensstemmelse med skattelovgivningens almindelige regler passiveres med virkning for indkomst- og formueopgørelsen.

Er den indgående afgift større end den udgående afgift, skal det forskelsbeløb, som den skattepligtige får godtgjort af toldvæsenet, tages i betragtning som en indkomst. Hvor forskelsbeløbet foreligger som et tilgodehavende hos toldvæsenet på tidspunktet for regnskabsafslutningen, skal beløbet aktiveres med virkning for indkomst- og formueopgørelsen i overensstemmelse med skattelovgivningens almindelige regler.

Til nr. 2.

Efter ændringsforslaget forlænges den periode, hvorover varelagernedskrivningerne afvikles, fra de foreslåede 6 år til 10 år, og afviklingen afsluttes ved en nedskrivningsprocent på 10 for varelagre.